

இக் கவிதை எனது மூதலாவது கவிதையல்ல. இதற்கு முன்னரே கல்லூரிச் சஞ்சிகையில் ஒன்றிரண்டு கவிதைகளை நான் எழுதியிருந்தனே. இருந்தாலும் இது என ஆரம்ப இலக்கிய முயற்சிகளில் ஒன்று. எனவே "நான் ஏன் எழுதுகிறேன்?, எழுதினேன்?" என்பதற்கு இக் கவிதையில் பதில் காண முயற்சிப்பது பொருத்தமானதேயாகும்.

•Written by - அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி -•
 ••Sunday•, 22 •December• 2013 00:46• - •Last Updated•
 ••Sunday•, 22 •December• 2013 00:50•

[illegible][illegible]

இருளான விரட்டி ஒளியைப் பரப்பும் மின்னல் சமுதாயத்தில் சமீபித்துள்ள மடமனை,வறுமனை மதலான இருள்களான நீக்கி, அறிவையும் ஆனந்தத்தையும் பரப்பும் பதி எனக்கூப்பணித்தது. வாழ்க்கையை யே இதற்காக அரப்பணிக்கவண்ணேடும் என்ற ஆசைமலேவிட்ட நான் என எழுத்தையும் அத்திறைக்கே பயன்படுத்தவண்ணேடும் என்று நினதைத்தில் வியப்பில்லனை அல்லவா?

2 / 5

•Written by - அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி -•

••Sunday•, 22 •December•, 2013 00:46• - •Last Updated•

••Sunday•, 22 •December•, 2013 00:50•

புத்தக குலுங்கும் மூல லமைலர ப்ளோ அவனுக கு இன புத தயைட்டும். "இன்று நாம் வாழும் சமுதாயத்தில் நாம் புன்னகையைக் காணவில்லை. துன்பமும், துயரமும், அழுகையும், ஏக்கமும், கண்ணீரும், கம்பலையுமாக நாம் வாழும்புலகம் இருக்கிறது. ஏழ்மையும், சிலவதற்கும் நடக்கும் ப்ளோ, அபிமையும், ஆண்டானுகும் நடக்கும் ப்ளோ, உயர் சாதியானுகும் தாழ்ந்த சாதியானுகும் நடக்கும் ப்ளோ, அசுரசக்திகளாகும், மனித சக்திகளாகும் நடக்கும் ப்ளோ இன்று உலகையே கலங்க வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இப்ப்ளோகளினால் வாழ்வே ஒரு சோகக் தமாகிவிட்டது. இப்ப்ளோகளை எவ்வளவு விரைவில் ஒழிக்க முடியுமோ அவ்வளவு விரைவில் ஒழித்துவிட வேண்டும். அதன்பின் தான் ப்ளோஒழிந்த சமத்துவ சமுதாயம் புகும். அதைப் புக வகையும் பணியில் எழுந்தாளன் முன்னோடியாகத் திகழ வேண்டும் என்ற கருத்தை உலகின் புகழ்பெற்ற ப்ளோ மன்னர்கள் என் மனதில் தோற்றுவித்தனர்.

பிரஞ்சப் புரட்சி கண்ட ர்ஷோ, வால்டயர் தொடக்கம் மார்சிம் கோர்க்கி, எஹ்ரென் ப்ளேக் வரையும் எல்லா நல்ல எழுத்தாளர்களும் இந்தச் செய்தியையே எனக்குக் கற்றினர். ப்ளோனாட் ஷாவின் எழுத்தாளர்களும் இன்றைய ப்ளோ ர்ஷல் எழுத்தாளர்களும் கட்ட சமுதாய முன்னேற்றத் துக்கூரிய பிரச்சினைகளாகுத் தீர்ப்பு காணும் பணியை அலட்சியம் செய்துவிடவில்லை. வங்கக் கவிஞர் தாகூரம், தமிழக் கவிஞன் பாரதியும் தாம் வாழ்ந்த சமுதாயத்தின் உடனடிப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கும் பணிகுத் தமது ப்ளோகளை அர்ப்பணம் செய்ய மறக்கவில்லை....உலகப் பண்பாட்டைப் பாடிய பாரதிதாசனும் சமுதாய ஊழல்களைச் சூட்டெடுக்கும் பணிகுத் தன்னாளான சவேயைச் செய்திருக்கின்றான்.

"மக்கள் இலக்கியம்" என்ற கருத்தும் "சோஷலிஸ்ட் யதார்த்தம்" என்பனவமே என் மனதைக் கவர்ந்த இலக்கிய சித்தாந்தங்களாக விளங்குகின்றன. எழுத்தாளன் வாழ்க்கையை விமர்சிப்பதுடன் நின்ற விடக்கூடாது. அந்த விமர்சனத்தின் அடிப்படையில் வாசகர்களுக்கு எதிர்காலத்தில் நம்பிக்கை ஊட்ட வேண்டும். அவ்வித நம்பிக்கையில் லாவிட்டால் முன்னேற்றமில்லை. வாழ்வே இல்லை. இவ்வித பிரகஞ்சையில் பிறக்காமல் வறும்மன யதார்த்தத்தை ஒரு சூத்த இலட்சியமாகக் கொண்டு எழுதும் ப்ளோ நம்பிக்கைக்குப் பதில் அவநம்பிக்கையின் துனிகளே கடைக் ஆரம்பிக்கலாம். நனந்த உள்ளத்தின் சோகக் கூரலாகக் கடைக்கும் எழுத்தால் பயனில்லை. நனந்த உள்ளத்தின் செயல் துணிவுகொண்ட வகைக் கூரலாக அது ஒலிக்க வேண்டும். வாழ்வதற்கு ந்ரேடியாகவோ, கூறிப்பாகவோ, ம்ளெனமாகவோ வழிகாட்டும் எழுத்தே எழுத்து. இந்தக் கருத்துகள் என்னை உந்துகின்றன. அவற்றுக் காகவே நான் எழுதுகின்றேன்.

எழுத்தில் பலவகை உண்டு. ந்ரேடிப் பிரச்சார எழுத்து ஒருவகை. கதை, கவிதை, நாடகம் என்ற உருவங்களில் வாழ்க்கையின் படமாகவும் வழிகாட்டியாகவும் எழுதப்படுபவை வ்றேரூவகை. இந்த இரண்டாவது வகை எழுத்தே இலக்கியம். அதுவே நிலைத்து நிற்கும் தன்மை வாய்ந்தது. ஆகவே அதைப் பற்றியே நான் இங்கு அதிகமாகக்

•Written by - அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி -•

••Sunday•, 22 •December•, 2013 00:46• - •Last Updated•

••Sunday•, 22 •December•, 2013 00:50•

கபறியிருக கிறனே .

ஆனால் சோஷலிஸ யதார்த்தப் பாதையில் இலக்கியப் பணிபுரிவோர் வறும் அழகையே நோக்காகக்கொண்ட கருத்துகள் இயற்கையாக மனதில் தோன்றும்பொழுது அவற்றை எழுதாது விட்டுவிட வேண்டுமா? நல்ல கருத்துகளைக் கருக்கிச் சாகவிட்டு விடவேண்டுமா என்று கடைக்கப்படுகிறது.

பாரதி முற்போக்குக் கவிஞன். ஆனால் மக்கள் பிரச்சினைகளைப் பாடிய அதே வாயால் 'கண்ணன்' என்காதலனையும் பாடினான். ஆம், தோட்டக்காரன் கத்தரிக் காயையும், கீரளையும், தக்காளியையும் பயிரிடுகிறான். ஆனால் வீட்டு வாசலிலே மல்லிகைக் கொடியைப் படர விடுவதில்லையா? கத்தரித் தோட்டத்து வேலையின் களைப்புப் போக, மல்லிகைப் பந்தலின் நறுமணத்தை மகிழ்ச்சியோடு உறிஞ்சி மகிழ அதன் கீழ்ச்சென்று உட்காருவதில்லையா?

எமக்கு நெல்லும் வேண்டும். கோதுமையும் வேண்டும். காய்கறிகளும் கிழங்குகளும் வேண்டும். ஆனால் ரோசா மலர்களும் வேண்டும். ரோசாமலர்களை மனநிறைவுக்காக நடும் தோட்டக்காரன் ரோசா மலர் நடபவன் என்று சொல்லப்படமாட்டான். தோட்டக்காரன் என்றுதான் அழைக்கப்படுவான்.

பிள்ளையைத் துங்க வகைகத் தாலாட்டுப் பாடுவோம். ஏற்றமிறகைகளில் ஏற்றப்பாட்டுப் பாடுவோம். அணிவகுப்பில் புரட்சிக் கீதம் பாடுவோம். ஆனால் குளிக்கும் அறையில் வறும் ஸ்வரங்களை நாம் வாய்விட்டு இசைப்பதில்லையா?

சோஷலிச யதார்த்தப் பாதையில் முற்போக்கு இலக்கியம் சமப்பவன்கைக் கடும் விலங்குகளால் கட்டிவிடக்கூடாது. பொதுவாக ஒரு எழுத்தாளன் எத்துறையைக் குத்தன்னை அரப்பணிக் கிறான் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அதில் அவன் சரியாக இருந்தால், மற்ற விஷயங்கள் சம்பந்தமாக நுணுக்கமாகச் சட்டதிட்டங்களை உண்டாக்குதல் அவன் கலசைச் சூதந் திரத்தில் தலையிடுவதாகும்.

'சிந்தனையும் மின்னொளியும்' தொடக்கம் 'எதிர்காலச் சித்தன்' பாட்டு 'வரன' என்கருத்தோட்டம் ஒன்றாகவே இருந்திருக்கிறது. ஆனால் இடையிடையே ரோசாக்களையும் நான் நடத்துண்டு. 'புரட்சிக் கீதம்' பாடாத வேளையில் 'காதல் கீதம்' பாடியதுமுண்டு. வறும் சுவரங்களை இசைத்ததுமுண்டு. என்றாலும் என்பொதுவான இலட்சியம் ஒன்று. என்கருத்துக்கள் மக்களை உயர்த்த வேண்டும். அவர்களின்

•Written by - அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி -•

•••Sunday•••, 22 •••December••• 2013 00:46••• - •••Last Updated•••

••Sunday•, 22 •December• 2013 00:50•

போராட்டங்களில் எந்த அம்சத்தோடாவது அவை சம்பந்தப்பட்டிருக்கவேண்டும். இந்த இலட்சியத்துக்காகவென்றான் எழுந்த ஆசைப்பட்டுகிறேன்.

ஆனால் ப்ோர் க் களத் தில் கட்டப் ப் க் கள் ப் ப் ப்துண்ட். இதை நாம் மறக் கக் கட்டாத். வாளேத் திப் ப்ோர் க் களம் ப்ுகும் வீ ரன் கட்டத் தும் பை மாலயை கழத் திலணித் து சலெ வ்து பண்டத் தைத் தமிழ் நாட் டு வழக் கமாகும். இந் த விவக்ாரம் இக் கட்ட்ரகைக் குப் ப்றப் ப்ரிச் சினயைநாலும் முற் ப்ோக் கு இலக் கியத் த்ோடும் சம்பந் தப் பட்டப் ப்ரிச் சினயைநெ ப்தால் சில வாரத் தைக் க் க்றும் ப்ரி ந்ேிட் து. முடிவாக "எத்றக் காக எழ்துகிறேன்?" என ப்தற் கு நான் இரத் தினச் ச்ருக் கமாகச் சில காரணங் களகைக் க்றி இக் கட்ட்ரயை முடிக் க வ்ரும் ப்ுகிறேன்.

முதலாவதாக என் வாழ வு சமுதாயத் துக் குப் பயனுள் ளதாக வணே டும் என் ற காரணம் . சூரண டலும் அந் தியும் நிறைந் த சமுதாயத் தை ஒழிக் கவும் புதிய ஒளிமிக் க சமுதாயத் தை தளே றுவிக்கவும் என் னாலான பணியை எழுத் து மஃலம் சயெய் வணே டுமென் ற காரணம் . இதனை நான் முன் னரே விரித் துக் கறிவிட் டனே .

இரண்டாவதாக எழுதும் கலை, பாடும் கலையைப் போல் எழுதுபவனுக்கு இன்பமீட்டும் கலை. எந்தவிதமான சிருஷ்டி வலையிலுமே இயற்கை இன்பத்தைப் பொதித்து வைத்திருக்கிறது. அழகிய பதumயைச் சிருஷ்டிப்பது தொடக்கம், தாயின் கருவில் ஒரு குழந்தையைச் சிருஷ்டிப்பது வரலாறு எந்த சிருஷ்டி வலையிலும் இன்பம் கிடக்க வேண்டாமென்பது இயற்கையின் நியதிபோலும். எழுத்திலே உலகை மறக்கலாம். உள்ளக் கவலைகளை மறக்கலாம். அதுதான் தான் உலகில் கவலைகளாகும், துன்பத்துக்கும் பரிதும் ஆளாகிய எழுத்தாளர் பலர் புகழ்வாய்ந்த எழுத்தாளர்களாகி விடுகின்றனர்.

மின் றாவதாக மனிதனுக் கு எதயைாவது சாதிக் க வணே டும் . அதன் மிலம்
மற் றவர களின் மதிப் பையும் அன பையும் பறெவணே டும் . தான் ஓருவன் உலகில்
இருப் பது சுற் றியுள் ள மற் றவர களுக் குத் தரெய வணே டும் என ற ஆசை நனவிலி
மனதில் என றும் இருந் து கௌண்டிருக் கும் ஓன றாகும் . குழந் தைக் ட தன் னை
மற் றவர கள் கவனிக் க வணே டுமனெ பதற் காகக் கையதைத் தட் டுகிறது. ஆரவாரங் கள்
சயெ கிறது. இந் த ஆசையை நாம் வளெயிரங் கமாகப் புரிந் து கௌள்ள முடியாதிருக் கலாம் .
ஆனால் இவ் வித உள் மன ஊக் கங் களில் இருந் து நமக் கு விடுதலையில் லை.
ஏனனெ றால் நாம் மனிதர் கள் . மனித மனத் தின் இயல் பு அப் படி.

□□□□□ : தசோபிமானி, நுட்பம், பதிவுகள்